О П Р Е Д Е Л Е Н И Е
№ 19077

гр. София, 18.05.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 57 състав,** в закрито заседание на 18.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Людмила Коева

като разгледа дело номер **5602** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 2 от АПК.

Делото е образувано след изпращане на делото по подсъдност от Административен съд – Хасково с Определение №1648/24.04.2026 г. по а.д.№506/2026 г, по подадена жалба от Й. М. М., ЕГН:, с адрес в [населено място] [улица], ап.502, чрез адв.Л. П., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка №GRAM-2022862/12.04.2026 г. по чл.171, т.1, б.з), гг) от ЗДвП, издадена от Т. Е. Т. – мл.инспектор към РУ Д., ОДМВР – Х., в която е направено особено искане на основание чл. 166, ал. 4 от АПК, във вр. с чл. 172, ал.6 от ЗДвП, за спиране на изпълнението на обжалвания индивидуален административен акт.

По допустимостта на искането:

Предявеното искане по чл. 166, ал. 4 вр., ал. 2 АПК има годен предмет, тъй като е се иска спиране на предварителното изпълнение на решението, което предварително изпълнение произтича от чл. 172, ал. 6, ЗДвП. Като оспорващ самата заповед, Й. М. М. е легитимиран да търси спиране на предварителното му изпълнение. Съдът може да го спре във всяко положение на делото до влизане на решението в сила съгласно чл. 166, ал. 4 вр., ал. 2, изр.1 АПК. Подадено с жалбата искането се явява допустимо.

По основателността на искането:

Спирането предпоставя наличие на друг противопоставим правен интерес, който по степен на важност е съпоставим или надделяващ над този, защитен от ex lege постановеното предварително изпълнение. Индивидуалните административни актове, с които полицейски органи налагат принудителни администартивни мерки по ЗДвП са незабавно изпълняеми на нормативно основание по чл. 172, ал. 6 ЗДвП, за да се гарантира бързото и своевременно постигане на целите на принудителната администативна мярка, а именно да предотврати извършването на други нарушения по този закон. Доколкото специалният ЗДвП не регламентира основанията, при които съдът може да спре предварителното изпълнение, то приложими са общите такива по чл. 166, ал. 4 вр., ал. 2 АПК. Съответно оспорващият, който иска спиране, трябва да установи по делото тези предпоставки, като докаже, че предварителното изпълнение на заповедта за ПАМ би могло да му

причини значителна или трудно поправима вреда.
Предпоставките за спиране са визирани в чл. 166 от АПК касаят няколко хипотези. По принцип, оспорването спира изпълнението на административния акт. По изключение, при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл. 60, ал. 1, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства. По силата на чл. 166, ал. 4 от АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2, пред каквато хипотеза сме изправени. От анализа на правните разпоредби и видно, че съдът може да спре предварителното изпълнение при всяко положение на делото до влизане на решението в сила съгласно чл. 166, ал .4, вр. ал. 2, изр. 1 АПК.
В жалбата си жалбоподателят не излага нови обстоятелства, които не са били известни към датата на издаване на процесната ЗППАМ. Следва да се отбележи също, че всяко принудително изпълнение на административен акт от страна на администрацията причинява неудобства и засяга правната сфера на техните адресати. Принудата обаче не е самоцелна, а се упражнява с цел осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения – чл. 171 от ЗДвП. Необходимостта от прилагането й би била отхвърлена при съдействие от страна на жалбоподателя и доказване, че не е нарушил правилата за управление на МПС и придвижване по пътищата, разписани в ЗДвП.
Предвид горното съдът намира, че искането за спиране на предварителното изпълнение на заповедта е неоснователно и следва да се остави без уважение.
Водим от горното и на основание чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от АПК, вр. чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, Административен съд - София-град, Трето отделение, 57 –ми състав,

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането с правно основание чл. 166, ал. 4 вр., ал. 2 АПК от Й. М. М., ЕГН:, с адрес в [населено място] [улица], ап.502, чрез адв.Л. П., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка №GRAM-2022862/12.04.2026 г. по чл.171, т.1, б.з), гг) от ЗДвП, издадена от Т. Е. Т. – мл.инспектор към РУ Д., ОДМВР – Х., в която е направено.
Определението подлежи на обжалване пред ВАС на Република България в 7-дневен срок от получаването му.